

POKROK ZÁPADU.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT OMAHA, NEBRASKA, AS SECOND CLASS MATTER.

ROK XXII. ČÍSLO 35.

OMAHA, NEBRASKA, VE STŘEDU 13. PROSINCE 1893.

Roční náklad 25000
Pro rok 1893
Na pokrok západu \$1.00 za rok
Na pokrok a kalifornské Amer. \$1.00 za rok

Právní úkony předplatitelům.

nepošleme stvrzenky za platné poštou, nýbrž tiskem. Každému při jeho adrese do doby má zaplacen a když platí, tedy mu dostředí to vše. Toto budíž odpověď novým našim předplatitelům, kteří žádají stvrzenky. My dáváme stvrzení do roka jednoho týden s každým číslem a my zbytečným dávati ještě stvrzení.

OVĚ ZPRÁVY DOMACÍ.

53 kongres.
Sen. Hill, ze Iowa, oznámil, aby byl předložen návrh na zrušení spolkových zákonů. Povolení učinil v náhradu státu Nebraska za to, aby k zahnutí Indiánů roku 1891 a dáno zároveň svolení státu Sev. Dakota dostal kus pozemku pro státní obchodní dny v dolní sněmovně. Oates nechtěl dovoliti, aby návrh dán byl Bayleyho jménem, načež Bland žádal za změnu úvodní věty návrhu. To přijato 142 hlasy proti 111, lo po komedii. Sadt Torrey ze Louis, původce návrhu, jenž 10 dní do Washingtonu, aby tlačenice přijetí návrhu, seděl na gábeni útěchy, vidá, co se děje. Druhý týden kongresu zahájil byl dne 12. m. opětnou resolucí Hoara, žádal o další vysvětlení a mace v záležitosti havajské. Opět káral politiku a jednání presidenta Clevelanda, jako i jeho manželky Blounta, přirovnávaje to onomu v bouři skrytého bouře, jenž až jest velice nebezpečným, než by se dal uvidět. Vzal Clevelanda v ochranu, říci nemohl, že žádost Hoara správná.

Socha gen. Shielde.
Vochám zasloužilých mužů, národních, státních a vynálezů v Spojených Státech přibyla prosince též socha věrného vojevůdce generála Jamese Shielde. To stalo se na doporučení sněmu illinoiského, jenž právo měl dvě sochy zasloužilých v kapitolu si. K němu připojily se Missouri a Minnesota a tak odhalené sochy generálovy způsobem nanejvýš přiměřeným. Nápís na soše jest jednoduše významný. (General Shielde, bojovník, právník, Shielde má v americké armádě význačné místo, vynikl jako vojevůdce i jako občan. Všechny státy byly svými zájmy zastoupeny a každý vydal ohlasu muži slavnému.

Budou stávkovat!
Horníků v důlním obvodu Kansas, Ia. odbývalo schůzi, aby i usnešeli se na tom, že se obecnou stávkou, pakli se dolé ihned neodvolají, budou stávkovat. Jmž se dělnictvu vstá za dva týdny, místo, hlavním zvykem za jeden týden. Všechny stávkové požadavky horníků. Ředitelové dolů rozhodli se, avšak tomu nevyhoví a ráve své zavrou.

Kdo bude majorem?

V Chicagu uvede se asi tuhý boj o úřad mayorů uprázdňený tragickou smrtí mayorů Harrisonů. Volba se odbýváti bude, dne 19. prosince a kandidátem na jedné straně, totiž demokratické, jest John P. Hopkins a na druhé George B. Swift. V demokratické konvenci k obvyklým a obávaným výtržnostem tentokrátě nedošlo. Div divonaf. John P. Hopkins narodil se v Buffalo, N. Y. Roku 1880 přistěhoval se do Chicaga a usadil se v Pullman, kde obdržel práci u Pullmanovy společnosti. Začal pracovati v dřevařské obchodě, ale pokračoval tak rychle, že již roku 1883 byl ustanoven výplatěm. V postavení tom vytrval až do roku 1888, pak ale založil "Arade Trading Co." Obchod se dařil a posléze přestěhoval se do Kensington, kde zařídil závod pro způsobu chicagského "Fairu." V politice stal se Hopkins známým teprve v době agitace o připojení Hyde Parku, kdy byl předsedou dotýdného výboru. Roku 1890 ucházel se o nominaci pro úřad šerifa, ale byl poražen F. Lawlerem. Hopkins jest zámožným a to je asi vše, co o něm řekne. Republikánské prohlášení zásad obsahuje mimo jiné odporušení, aby pouze občané byli zaměstnáváni na práci a jiných pracích veřejných, dále slibuje spořivou obchodní administraci a také odporuší vysoké clo co ochranu domácího průmyslu a práce. Republikánský kandidát George Brainard Swift narodil se roku 1846 v Cincinnati, ale co dítě přestěhoval se s rodiči svými do Gallena, Ill. Do Chicaga přišel roku 1863 a zde navštěvoval vyšší školy a nějaký čas i universitu. Později stal se pokladníkem v jednom lékařnickém velkoobchodě a roku 1876 založil firmu Frazer & Swift, kteráž vlastní továrnu na kolomaz a oleje. Roku 1879 byl Swift zvolen za radního 11. wardy a za mayorů Roche byl komisařem veřejných prací. V konvenci té udal se smutný případ. Charles Kozminski, jenž Swifta jmenoval klesl na místě mrtev, jsa zachvácen mrtvicí. Případ ten nezstal ovšem bez účinku na všechny přítomné.

Čtí je poslat domů.

Čtínané v Chicagu usedli poslají kosti svých zesnulých krajanů zpět do vlasti a mají s tím mnohdy s úřady mnohé opletáčky. Za živa Čtínané v Americe chtějí býti, ale po smrti nikoliv a obyčejně skoro všechny mrtvolky Čtínanů jsou posílány do rodné vlasti. Aby doprava byla snazší, je mrtvola zbavena masa a položou se do Čtny pouze kosti. Čtínský milionář Sam Moy zadal úřadům v Chicagu dne 4. t. m. o povolení, aby všechny čtínské mrtvolky z Rosehill hřbitova směly být převezeny do Čtny a úřady svolily, by pouze ty mrtvolky, které ležej již 6 roků v zemi, směly být vyhrábány, masa zbaveny a kosti do Čtny dopraveny za dozoru úřadů zdravotních.

Po stávce.

Stávka, jež vyžádala si tolik obětí, několik životů lidských a tisíce mzdy dělníků, stávkářů, konečně, dne 6. prosince skončila, když obě strany, jak společnost Lehigh Valley, tak stávkáři na vzájemné ústupky si učinily. Výbory, kteréž smř přivodili sešli se v Philadelphii, Pa. a tam se uradili na podmínkách za jakých stávka za skončenou prohlášena jest. Porada trvala celé tři dny. Stávkáři přijati budou na zpět do práce, pokud pro ně bude místa, kdežto společnost uvoluje se na přístě vy-

jednávati s výborem stávkům jednoty stávkářů, kdykoliv nějaké stávkou se vyskytnou. Tím jednota dělníků jest usnena, jenže toto uznání porovnáme-li ty obrovité ztráty na obou stranách přišlo trochu draho. Ředitelové stávky pouhnutí byli k zakončení spora ultimatem předsedy dráhy Lehigh Valley, jež takto snělo. "Společnost zavazuje se přijmouti všechny své staré sřizené, pokud pro ně má místa. Nezáleží na tom, podíleli-li se na stávce a náleželi-li k nějaké organizaci dělnické. Ať dělníci do práce se vrátí, nechtějí podati výbory jejich stávkou úředníkům dráhy a sice ve smyslu bulletinu od 21 list; úředníci stávkou pak vyšetřá vyřídí. Při přijímání sřizené v přístě dobách přednost dána bude dřívějším dělníkům, bude-li stávka prohlášena za skončenou." Ředitelové stávky radili se po 3 dny a po skončené poradě odcestovali. Členové smřného soudu zachovali úplně mlčen, vyjádřivše se jenom, že práce jejich jest skončena a stávka též. Předseda výboru stávkou tvrdí, že ultimatum Wilburovo pranic ho nepřekvapilo, ale že neočekávali také nabídky. "Kdyby byl Wilbur řekl 15. listopadu, co pověděl nyní komisařem smřného soudu, nebyla by stávka vypukla," skončil Clark.

Také krenk.

Dne 5. t. m. byl pokutován před soudem August F. Strehlow v Chicagu pro nepořádné chování a tajně nosení zbraně \$150. Týž minule vešel do úřadovny rakouského konsula Clausenova a žádal jej, aby mu ihned vyplatil částku peněz, kterou prý z Rakouska očekává. Žádosti jeho ovšem vyhověno nebylo a Strehlow tasil revolver a vyhrožoval konsulovi smrtí. Když to viděl klerk Mat. Trehorn, skočil ku Strehlowi a chtěl mu zbraň vytrhnouti, ale i jemu vyhrožoval krenk zastřelením, pakli se nevzdá. Nyní pospěšili též ostatní psáři svému kolegovi na pomoc a Strehlow byl odstrojen a přivolaný strážník jej dopravil na policejní stanici. Jak tvrdí pan Clausenius, neměl Strehlow žádných peněz v Rakousku k vymáhání a je to nepochybně pouhá fixní idea onoho krenka. Od roku 1886 přichází prý k němu každoročně dvakrát a pokaždě žádá o vydání nějakých peněz.

Odejel domů.

Dne 7. t. m. vyslanec vlády havajské ve Washingtoně Thurston, odejel do Honolulu. Nežli na cestu se vydá navštívil tajemníka Greshama. Nebyl prý vyzván vládou svou, aby odejel, aniž učinil tak na radu tajemníka Greshama, alebrž jel domů, aby poradil se s těmi, kteréž zastupuje.

Za peníze vše.

Z Woostern, ze dne 4. t. m. oznamuje se, že mladý farmář W. A. Mackey zabít byl najatým vrahem, jenž měl jej odstraniti, k vůli při o rozvod jeho macechy a otce, aneb aby se po něm získalo \$10,000, na něž byl život jeho pojištěn. Výslech Jamese Wigginsa z Warsaw, který je obviněn, že vraha najal, udal, že paní Mackeyová odkázala oněch \$10,000 pojistného paní Sáře Snellové, jeho maceše, která zaplatila za vysvednutí pojistného. Paní Mackeyová nevěděla, je-li pojistka na 3 tisíce neb na 10 tisíc, a nevěděla také, že podepsala postup pojistného paní Snellové. Zatím byly nalezeny listy, které vrah měl na sobě v době vraždy. Svědectví W. Schaffera z Warsaw dokazuje, že to byla osoba z Warsaw, Ind., a že byl najat, aby zavraždil Mackeye

KRAJANI

Uvádíme Vám v známost, že jsme otevřeli firmu pod jménem
South Omaha Live Stock Commission Co.,
číslo p. A. L. Williams a také státní králov. p. FR. PIVOŘKA.
Tato firma má nejlepší ručitele a nejspolehlivější prodáváče v jsích. Proto lákáme farmery, aby na nás dobytek ku prodeji zasílali. Za všechno se ručí.
South Omaha Live Stock Co.,
23 Sm) Office: 117 Exchange Bldg. South Omaha, Neb

Jeho otec Jacobs Snella. Schaffer byl prý také Wigginsem vyzván k účastnění se, ale nemohl se rozhodnouti, aby vraždu za peníze spáchal, a odmítl to. V kapsách Wigginsa byly nalezeny dopisy, která mu př. Snellová posílala o vraždách těch.

Proto že byl černochem.

Lynč nejbídnějšího druhu udal se v Cherry Valley, v okresu Cress, Ark. a sice dne 5. prosince ráno. Černochem Henry Greenwood, jenž v celém okolí znám byl, jako řádový a pilný muž byl přepaden několika bělochy, již vytáhli jej z přibytku jeho a oběsili jej na prvním stromě jedině proto — že byl černochem. Průběhem lynče spadla jednomu z účastníků škraboška a ženou utraceného muže poznán v něm Bob Wilson, jenž byl hned na to zatčen a bez připuštění k záruce pro vraždu uvězněn.

Ubozí.

Simon Langford, Jakob Schupp, John Butler, John Krisler, Chris. Elwich a Charles Roelan z okresu Box Batte, Neb. přiznali se dne 3. t. m. před soudcem Scottem v Cheyenne, že kradli a zabíjeli dobytek z jisté dobytčářské farmy. Všichni vymlouvali se, že tak učinili proto, aby uchránili sebe a své rodiny před smrtí hladem. Byla to velmi dojemná scéna, když ubožáci stáli před soudcem a prosili o smilování pro jich ženy a děti. Soudec odsoudil je na rok do vězení, jak zákon nejkratší trest předpisuje.

Co zbylo ze světové.

Ve schůzi Fidelitystva světové výstavy v Chicagu podal pokladník zprávu, jež byla ovšem s uspokojením přijata. Dle té celkové vydané obnášelo \$31,679,045, kdežto celkové příjmy byly \$33,594,147. Zbývá v pokladně tudíž \$1,915,102 a v to zahrnutý jsou pamětní peníze za \$159,356. Spolková vláda má z výstavy v Chicagu rovněž zisk, neboť přijala cla z výstavních předmětů, které se buď prodaly, neb v zemi zstaly, \$656,076. Předmětů zde zůstávajících po zaplacení cla bylo asi za \$2,000,000. Veškeré výstavní předměty celé výstavy měly ceny asi 14 milionů dol. Vybrání cla z předmětů výstavních stálo vládu \$167,916, tak že s dodatky v prosinci ještě přičtenými bude čistý výdělek na výstavě asi pát milionu dolarů.

Budou politikaři.

Po dlouhém rokování a boji státní jednoty farmerská na s. du v Topeka, Kan. přijala nové pravidlo do stanov, dle kterého přeměňuje se na politický spolek. Dle starých stanov přijímala za členy pouze skutečné rolníky, ale nyní bude přijímati dělníky a řemeslníky a jen profesionální členové odmítné. Přijala též schválené zásady strany populistické vyslovené 4. července 1892. Změna tato jesti vřetstvím politiků v alianci, jmž se podařilo učititi z ní pomocníci straně populistické. Založili též politické lgy k odbývání politických přednášek. Ve sjezdu bylo málo rolníků přítomno, a ti, co tu

byli, bojovali horlivě proti změně této. Podrobnosti jednání jsou taveny od členů, kteří zdráhají se o nich mluviti před nečleny, aby snad se za toto zneužití rolnického spolku, k rejdům politickým již uнесли rdit.

Odročena.

Finanční výbor ve Washingtoně má dosud mnoho nesnází a novou svou celou předlohou, stále nové a nové dochází stížností a žádostmi jednotlivých odborů práce. Následkem toho některé změny se staly, hlavně ale ta, že nová celá předloha nemá vejsti v platnost dne 1. března, jakž původně bylo se oznámilo, alebrž až dne 1. června 1894. Pochybujeme, že takovéto prodlužování a stále odkládání těch sřizbovajících "oprav" může mít příliš mnoho důvěry za následek.

Daltonové pracuji.

Do banky Plato National v Plato, Tex. vnikli dne 9. t. m. lupiči, rozřítivši dynamitem pokladnu na kusy a sebrali celou hotovost peněz tam se nalézající za \$8,000 ve zlatě. Sřibra se ani netkli. Poněvač Daltonův lupičský gang nedaleko Plato na několik dní před tím tábořil panuje doměnka, že nikdo jiný loupež tu nespáchal. K tomu poukazují též výhrůžné listy, jež tu a tam nalezeny byly a v nichž o zamýšleném okradení banky se mluví.

Nebezpečný pučfous.

Jak nebezpečno jest svěditi se holičů, jenž na nás má dopal, vysvětlá z následujícího případu. V Elizabethport, N. J. přišel do holičrny jistého Itala, na třetí ulici James O'Hare se svým přítelem A. Donahuem. Holič chtěl na O'Harovi zaplacení účtu, pohádali se a Ital podřzl mu krk, přítele jeho též vážně na hlavě poraniv. Ital byl zatčen.

V bouři a bédě.

Z Provincetownu, Mass. ze dne prosince sděluje se, že anglická loď Jason Goes za prudké bouře u Cape Cod se ztroskotala a 24 plavců utnulo. Pouze malý hoštěk vyvázl, jehož vypravování o bédě zažité jest přfmo hrozně. Hoštěk zachráněn byl mužstvem ze záchranné stanice Bamet River, kdež za nastávající bouře první spozorovali loď tonoucí i neprodleně na pomoc pospěšili s nasazením vlastních životů. Hoštěk nalezen byl na kusu trámu upevněný provazy a pokrytý kusem plachty. Mužstvo oddlu neprodleně jej vytáhlo z rozbořených vln, odvázali a pečovali o jeho zachránění. Konečně hoštěk přišel k sobě a vyprávěl jaký osud loď jejich potkal. Týž jmenuje se Samuel Evans, jest 19letý a pochází ze Škotska.

* V Kansas City bylo v neděli, dne 10. prosince živo. Veškeré hostince a holičrny byly otevřeny. Hostince totiž měly zadní dvířka otevřeny, nedbajíce nedělního zákona. To stalo se na rozkaz vydaný soudcem Gibsonem, jenž nedovolil policii a úřadům zakročiti, poněvač konstablové a policie zatýkáni prováděla z osobního prý zisku a věc vyšetřit se musí.